

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

10 ΜΑΪΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 19

ΝΟΜΟΣ 4567*

Περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου» καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1923.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται τὸ προσηρητημένον εἰς τὸν παρόντα νόμον Νομ. Διάταγμα τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 17 Δεκεμβρίου 1929» ἐκδοθὲν τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1929 μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν ὑπ' ἀριθ. 2195 ἐ. ἔτους τῆς δυνάμει τῆς ἀπὸ 16 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς καταρτισθείσης Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευθὲν ὑπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 381 Τ. Α. τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τροποποιούμενον οὕτω:

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γ. Ε. Ταμείου» καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1923.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2195 ἐ. ἔ. σύμφωνον γνώμην τῆς εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Νομ. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 47 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατ' ἐξάρσιν ἀποτελεῖται: Ἐκ τοῦ

* Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως τευχ. πρῶτον, ἀριθμ. φύλλου 125, 28 Ἀπριλίου 1930.

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς Προέδρου, ἐνὸς Ἐφέτου ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐνὸς Νομικοῦ Συμβουλίου, ὀριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐνὸς Ἐνοριακοῦ Ἐπιτρόπου ἐκλεγομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ διὰ μίαν τριετίαν ὑπὸ τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπειῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Εἰς ἐκ τῶν Ἐφημερίων ἐκάστου Ναοῦ τοῦ ὁποῦ συζητεῖται ὁ προϋπολογισμὸς δικαιούται νὰ παρᾶσθῃ κατὰ τὴν σχετικὴν συνεδρίασιν τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων καὶ νὰ ἀκουσθῇ παρ' αὐτῶν.

Ὁ Ἐπίτροπος μέλος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου δὲν ψηφίζει ὡς ἀπὸ συζητεῖται ἐν αὐτῇ ὑπόθεσις τοῦ Ναοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπιτροπεύει οὔτε παρίσταται κατὰ τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεως.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν λαμβάνουν ἀποζημίωσιν δι' ἐκάστην συνεδρίασιν δραχμὰς 100 μὴ δυνάμενη νὰ ὑπερβῇ τὰς πεντακοσίας (500) δραχμὰς μηνιαίως δι' ἕκαστον, τὸ ἥμισυ δὲ τῶν ἀνωτέρω ποσῶν τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρον 2.

Μέχρι τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀναλήψεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὁ μισθὸς τῶν Ἐφημερίων ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἀφ' ἐνὸς μὲν τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν προσόδων ἐκάστου ναοῦ.

Εἰς τοὺς Ναοὺς, τῶν ὁποῦν ὁ προϋπολογισμὸς ἀνέρχεται μέχρι 100.000 δραχμῶν, οὐδεὶς περιορισμὸς ὑφίσταται πρὸς καθορισμὸν τῶν μισθῶν τῶν Ἐφημερίων.

Εἰς τοὺς Ναοὺς τῶν ὁποῦν ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι ἄνω τῶν 100.000 καὶ μέχρι 150.000 δραχμῶν τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν Ἐφημερίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 30)00 τῶν ἐτησίων ἀκαθαρίστων

προσόδων τοῦ Ναοῦ, ἐπὶ δὲ προϋπολογισμοῦ ἄνω τῶν 150.000 τὰ 25)00.

Ἐφημέριοι θεολόγοι εἰς οὓς ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως ἀνατίθεται κήρυγμα λαμβάνουν διὰ τοῦτο πρόσθετον ἐπίδομα.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλονται οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν Ναῶν δύναται νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ τροποποιήσῃ αὐτούς.

Ἡ μὴ ὑποβολὴ τῶν προϋπολογισμῶν ὑπὸ τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπειῶν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ἐντὸς μὲν τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐντὸς δὲ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ ἀπολογισμοῦ τιμαρεῖται ὡς παράβασις καθήκοντος κατὰ τὸν Ποινικὸν Νόμον καὶ χωρὶς νὰ προηγηθῇ πειθαρχικὴ τιμωρία.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 78 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἀπαγορεύεται εἰς τὸ ἑξῆς ὁ διορισμὸς ὡς τακτικῶν ἢ προσωρινῶν Ἐφημερίων ἱερέων ἀγάμων».

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐξωκκλήσια καὶ παρεκκλήσια τὰ ἔχοντα ἐτήσιον εἰσόδημα ἀνώτερον τῶν 25.000 δραχμῶν ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, εἰς ὃ προσήκει ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις αὐτῶν.

Ἀποφάσει ὁμοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας δύναται κατ' ἐξαιρέσιν νὰ παραμείνουν εἰς τοὺς Ναοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ὑπήγοντο, ὅσα κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἶναι ἀποδεδειγμένως ἀπαραίτητα διὰ τὴν οικονομικὴν αὐτάρκειαν τοῦ Ναοῦ. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἰσχύουσι διὰ τοὺς ἐν Ἑπτανήσῳ Ναοὺς καὶ τὰ ὑπὸ ἐδικῶν Νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων διεπόμενα ἐξωκκλήσια καὶ παρεκκλήσια.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἱεραὶ Μητροπόλεις ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δυνάμενα νὰ ἀποκτήσουν ὡς ἴδιαν περιουσίαν κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς κατοικίας καὶ τῶν γραφείων τῶν οικείων Μητροπολιτῶν. Τὰ Μητροπολιτικὰ κτίρια εἶναι ἀναπαλλοτριωτά, τελοῦν δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ διοίκησιν τῶν ἀρμοδίων Μητροπολιτῶν. Μητροπολιτικὰ κτίρια ἀνεγερθέντα δαπάνῃ ἰδιωτῶν ἢ δι' εἰσφορῶν Μονῶν καὶ Ναῶν ἢ ἐξ ἐράνων, καὶ μεταγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δύναται νὰ μεταβιβασθῶσιν ὑπὸ τούτων εἰς τὰς ἱεράς Μητροπόλεις δι' ἀπλῆς

συμβολαιογραφικῆς δηλώσεως, συντασσομένης καὶ μεταγεγραφομένης ἀτελῶς.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς συντήρησιν τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων καὶ μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ ἀποζημίωσιν τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβούλων ἀναγράφεται ἀπαραιτήτως ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν ὑπὸ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβούλων ἀνάλογον ποσοστὸν καταβαλλόμενον ὑποχρεωτικῶς κατὰ μῆνα.

Παρ' ἐκάστη Μητροπόλει διορίζεται εἰς Πρωτοσύγγελος καὶ εἰς κλητῆρ. Εἰς Μητροπόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 100.000 κατοίκων διορίζεται καὶ εἰς γραφεύς. Εἰς Μητροπόλεις ἐχούσας ἄνω τῶν 250.000 κατοίκων δύναται νὰ διορισθῇ καὶ εἰς γραμματεῦς.

Παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν διορίζονται ἐκτὸς τοῦ Πρωτοσυγγέλου δύο Γραμματεῖς, εἰς λογιστῆς μὲ βαθμὸν Γραμματέως β' τάξεως, τρεῖς γραφεῖς καὶ δύο κλητῆρες.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 94 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βυζαντινῶν Ναῶς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τῆς Νήσου Πάρου θέλει διοικεῖσθαι ἐφεξῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἐδικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφ' ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὀργανισμῶν.

2. Ὁ ἐν Ἀθήναις ἱερός Ναὸς τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ τῆς ἱερ. Μονῆς Πετρακῆ ἀνεγνωρίζεται ὡς Ἐνοριακὸς τοιοῦτος ὑπαγόμενος εἰς τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις τοῦ περὶ Ἐνοριῶν Νόμου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸν Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου καὶ Δημητρίου ἐν Λαμῆ.

Ἄρθρον 8.

Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν ἀνδρῶν ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διατηρουμένη κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλλοιώτου τῆς αὐτοτελοῦς αὐτῶν ὑποστάσεως ἀνατίθεται εἰς Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐξ ἰσαριθμῶν πρὸς τὰς Μοναρχίας ἐκλεγόμενων ἀσχετίως τοῦ χρόνου τῆς κοινῆς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐκάστης Μονῆς, ὡς Οἰκονόμων αὐτῶν, ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῶν Μονῶν, ὅσοι καὶ προΐσταται τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου. Τὸ ἡγούμενον ἐκάστης Μονῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀσκοῦντα καθαρῶς πνευματικὴν δικαιοδοσίαν διορίζει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν εἴτε ἐκ τῶν Μοναρχῶν ἐκάστης εἴτε κατὰ μετάπειψιν.

Διὰ Διατάγματος τῆ αἰτήσει τοῦ Ἱεράρχου τῆς περιφερείας καὶ προτάσει τῆς Ἱεραῖς Συνόδου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἢ διάταξις δύναται νὰ ἐπεκταθῆ καὶ εἰς ἄλλας Μοναστηριακὰς περιφερείας.

Μοναχὸς ἐνάγων τὴν ἑαυτοῦ Μονὴν στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι ἢ παραμένειν μέλος τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ Μονὴν ἀντιδικία. Ἱερομόναχοι καὶ Μοναχοὶ καταδικασθέντες εἰς καθαιρέσειν ἢ ἰσοβίον ἀργίαν ἐκπίπτουν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος ὅσαρ τυχὸν ἔχουσιν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Μονῆς καὶ στερεοῦνται ἅμα τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ὑπὸ τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατελοῦντες ἐν καθαιρέσει ἢ ἰσοβίῳ ἀργίᾳ ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τῶν ἀρθρῶν τούτων.

Ἄρθρον 9.

Αἱ δημοπρασίαι, πλειοδοτικαὶ ἢ μειοδοτικαί, εἴτε διὰ λογαριασμόν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, εἴτε τῶν Μονῶν, ἐνεργοῦνται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας τῆς Μονῆς. Κατ' ἐξαιρέσειν, ἐπὶ δημοπρασίας κτήματος, αὕτη ἐνεργεῖται ἀποκλειστικῶς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ κτῆμα. Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων καθορισθήσεται σχετικὴ ἀποζημίωσις τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ναοῦ οἰουδήποτε δόγματος ἀπαιτεῖται καὶ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων. Πᾶσα κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιχειρουμένη ἀνέγερσις ἐμποδίζεται, οἱ δὲ παραβάται τιμωροῦνται εἰς βαθμὸν πλημμελήματος.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ὑποβληθη-

σομένου εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ συνόδῳ τῆς πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Μιχαλακῆκευλες

Τὰ Μέλη

Α. Δίρκας, Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Στ. Γονατᾶς, Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφοῦλης, Δ. Νότη Μπλάτσαρης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ πτω' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς

Γ. Παπανδρέου

Ἡ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Εἰς τὰ ΜΕΤΕΩΡΑ

Ἐν Μετεώροις 25-4-1930 Ἱερά μονή ἀγ. Στεφάνου

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου συνεχίζουσα τὸ ἀπὸ τριετίας καθιερωθὲν ἔθιμον τῶν ἐνιαυσίων εκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν χάριν ἀριωτέρου ἐπιστημονικοῦ καταρτισμοῦ τῶν τροφίμων τῆς, διοργάνωσε καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδ. ἔτος ἐκδρομὴν εἰς τὴν Θεσσαλίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ἱστορικῶν μονῶν τῶν Μετεώρων. Τῆς ἐκδρομῆς ταύτης μετέσχον περὶ τοὺς πενήντα φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου οἱ κ. κ. Δημ. Μπαλᾶνος, Ἄμ. Ἀλιβιζᾶτος, Γ. Σωτηρίου μετὰ τῶν κυριῶν των, Μπρατσαιώτης καὶ Ἐμ. Ἐμμανουήλ.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπιβάντες τῆς Ἀσρισαϊκῆς ἀμαξοστοιχίας ἀνεχώρησαν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Σχολῆς κ. Δ. Μπαλάνου προχθὲς Παρασκευῆν 24 τρέχοντος διὰ Καλαμπάκαν ὅπου εὐρίσκονται τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῶν Μετεώρων.

Ἡ διαδρομὴ διαρκέσασα ἐπὶ δεκατετράωρον ὑπῆρξε λίαν εὐχάριστος. Οἱ ἐκδρομεῖς διασχίζοντες τὰ ὄρη καὶ μαγευτικὰ τοπεῖα τῆς ἑλληνικῆς γῆς μετὰ τοὺς πολυχρόμους λοφίσκους καὶ τὰς ἐκτεταμένας καὶ καταπρασίνας πεδιάδας ἀπεθαύμαζον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου των τὸ κάλλος τῆς εαρινῆς φύσεως, ἐξεπλήσσοντο δὲ μετὰ χαρᾶς ὡσάντις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των παρήλαυνε τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς ὀροσειρᾶς τῶν ἱστορικῶν ὀρέων τοῦ Παρνασσοῦ, τῆς Πίνδου καὶ τῶν Ἀγρῶν, τῶν ὁποίων αἱ χιονοσκεπεῖς κορυφαὶ προσέδιδον ἰδιαιτέραν λαμ-

πρότητα εἰς τὸ ὅλον μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς φύσεως.

Περὶ τὴν 8 1)2 μ.μ. ἀφίκοντο εἰς Τρίκαλα. Εἰς τὸν σταθμὸν τοὺς ὑπεδέχθησαν ὁ γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης, ὁ γυμνασιάρχης κ. Παπανδρέου μετὰ τινων καθηγητῶν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι. Παρέμειναν δὲ ἐκεῖ ἵνα διανυκτερεύσῃσι κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς ἐκ τῶν ἐκδρομῶν μόνον οἱ κ. κ. καθηγηταὶ μετὰ τῶν κυριῶν των, οἵτινες καὶ παρεκάθησαν εἰς δεῖπνον τὸ ὁποῖον παρετέθη πρὸς τιμὴν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης κ. Πολυκάρπου. Οἱ λοιποὶ συνέχισαν τὴν διαδρομὴν διὰ τὸν τελευταῖον σταθμὸν τῆς Καλαμπάκας, ὅπου ἀφίκοντο μετὰ μίαν περιήπου ὥραν. Ἐκεῖ ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Γ. Βουκουβάλας, ὁ Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος Πανος. κ. Χρηστος Βόντας, οἱ ἡγούμενοι τῶν Μονῶν τῶν Μετεώρων Ἀρχιμ. Χαρ. Σκαρπαλέξος καὶ Νικ. Σταθόπουλος. Ὑπὸ τὰς φιλόφρονας δὲ ὁδηγίας αὐτῶν οἱ ἐκδρομεῖς φοιτηταὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς ἱστορικῆς ταύτης κομπούλας κεντρικὸν ἐστιατόριον ὅπου παρεκάθησαν εἰς δεῖπνον, παρατεθὲν ἐκ μέρους τῶν Μονῶν. Μετὰ ταῦτα ἄλλοι μὲν κατενεμήθησαν εἰς τὰ ἐκεῖ ὑπάρχοντα ὀλίγα ξενοδοχεῖα, ἄλλοι δὲ ἐφιλοξενήθησαν λίαν προθύμως εἰς τὰς οἰκίας εὐγενῶν καὶ φιλοφρόνων προὔχοντων τῆς Κοινότητος.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης ἀφιχθέντων ἐκ Τρικάλων τῶν κ. κ. Καθηγητῶν ἤρξατο ἡ ἐπίσκεψις τῶν Μονῶν αἵτινες ὑποῦνται ὑπερθεν τῆς Καλαμπάκας. Ἐνταῦθα εἶναι ἀξία ἰδιαίτερας περιγραφῆς ἡ φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ τμήματος τούτου τῆς Θεσσαλικῆς χώρας τὸ ὁποῖον ὄντως ἀποτελεῖ ἰδιόρρυθμον καὶ ἐκπληκτικὸν τῆς φύσεως φαινόμενον. Τὸ παράδοξον τοῦτο τῆς Θεσσαλίας τμήμα ἀποτελεῖται ἐκ γιγαντωδῶν ἀπροσπελάστων καὶ ἀποκρήμων βράχων ὑψουμένων ἐκ τοῦ ἐδάφους πυργοειδῶς εἰς ἰλιγυῖδες ὕψος. Ἐπὶ τῶν κορυφῶν τούτων εἶναι ἐκτισμένοι κατὰ θαυμαστὸν τρόπον αἱ μοναὶ αἱ ὁποῖαι ἐκ τοῦ μακρόθεν φαίνονται ὡς μετέωροι πύργοι οἰοῦνται αἰωρούμενοι ἐν τῷ διαστήματι καὶ προσδίδοντες τοιαύτην θέαν, ὥστε ἡ ψυχὴ τοῦ θεατοῦ νὰ καταλαμβάνηται ὑπὸ δέους. Οἱ βράχοι οὗτοι ἐκφυόμενοι ἀποτόμως ἐκ τοῦ ἐδάφους ὡς τεράστιοι γίγαντες εἶναι συντεθειμένοι ἐκ χαλκῶν γρανιτῶν καὶ ἀμμόδους πηλοῦ. Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν δὲ γνώμην τῶν γεωλόγων ἐσχηματίσθησαν ἐκ καταρρακτῶν μεγάλου ποταμοῦ ὁ ὁποῖος κατὰ τοὺς παναρχαίους χρόνους τῆς μεγάλης γεωλογικῆς ἀλλοιώσεως τῆς Θεσσαλίας ἔνεκα μεγάλων σεισμῶν εὗρε τὴν διέξοδόν του διὰ

τῶν Τεμπῶν εἰς τὸν Θεσμαϊκὸν κόλπον, σχηματισθείσης οὕτω τῆς εὐφόρου Θεσσαλικῆς πεδιάδος τῆς διαρρομένης ὑπὸ τοῦ περιορισθέντος ποταμοῦ, τοῦ σημερινοῦ δηλονότι Πηνειοῦ. Τοῦτο μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς βαθέων κοιλωμάτων καὶ σπηλαίων ἄτινα πρὸ τῆς ἰδρύσεως εἰσέτι τῶν μονῶν ἐχρησιμοποίηθησαν ὡς ἀσκητήρια ὑπὸ τῶν ἀναχωρητῶν.

Εἰς τὸ ἀγρίως μεγαλοπρεπὲς τοῦτο θέαμα ἰδιάζουσαν ὠραιότητα προσδίδουσιν οἱ χαμηλοὶ καὶ ξύλινοι ἐξῶστα οἱ ὁποῖοι ἐξέχοντες κεκλιμένως ὡς ἐκ τοῦ καθέτου τῶν στεγῶν αὐτῶν στέφουσι κύκλω τὰς ἀνωμάλους καὶ δυσπροσίτους κορυφὰς τῶν βράχων. Οἱ ἐκδρομεῖς μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως ἐν τῷ μέσῳ τιοῦτου περιέργου περιβάλλοντος τῆς φύσεως εὕρισκόμενοι, ἀνῆρχοντο μετ' εὐχαριστήσεως τὰς ἀνωμάλους ἀτραποὺς τοῦ ὄρους Κουκουλά διὰ τοῦ ὁποῖου γίνεται ἡ ἀνοδος εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ἡ μονὴ αὕτη εἶναι μία ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων μονῶν τῶν Μετεώρων, εἶναι δ' ἐκτισμένη ἐπὶ τῆς εὐρείας κορυφῆς ἀποκρήνου καὶ τεραστίου βράχου. Ὁ βράχος οὗτος χωρίζεται ἀπὸ τοῦ ὄρους Κουκουλά δι' ἀποτόμου, βαθείας καὶ στενωτάτης χαράδας ἐχούσης βάθος 50 μέτρων, συνδέεται δὲ νῦν μετ' αὐτοῦ διὰ μικρᾶς σιδηρᾶς γεφύρας, ἥτις ἄλλοτε ἀνεούρετο πρὸς ἀσφάλειαν τῆς Μονῆς ἀπὸ τῶν ληστῶν καὶ λοιπῶν ἐπιδρομῶν. Τὸ ὕψος τοῦ βράχου ἐκ τοῦ ἀντιθέτου πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς μονῆς μέρους εἶναι 400 μέτρων. Εἶναι δὲ λίαν περιόπτος καὶ ἀξιοθαύμαστος ἡ θέσις τὴν ὁποίαν αὕτη κατέχει. Τὸ μεγαλειώδες θέαμα, τὸ μετὰ μεγαλοπρεπείας ἐκτεινόμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ θεατοῦ, δικαίως διήγειρε τὴν ἐκπλήξιν καὶ τὸν θαυμασμόν τῶν ἐκδρομῶν. Πρὸς δυσμὰς ἐκτείνεται γραφικώτατα ἐν τῷ μέσῳ ἀειθαλῶν δένδρων ἡ ὠραία κομπολίς Καλαμπάκα περιβαλλομένη ὑπὸ τῆς εὐφορωτάτης κοιλάδος τοῦ Πηνειοῦ, πρὸς ἀνατολὰς δὲ ὀλόκληρος ἡ Θεσσαλικὴ πεδιάς τὴν ὁποίαν διαρρέει ὁ Πηνειός, ὅστις ὡς ἀργυρὰ ἄλλυσις ἀνελίσσεται ἐπ' αὐτῆς.

Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν τέχνην τῶν ἐπὶ τῶν παραδόξων τούτων βράχων εὕρισκομένων ἀσκητηρίων καὶ μονῶν ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς ὁ καθηγητῆς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας κ. Σωτηρίου. Πολὺ πρὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν μονῶν, καθ' ἃ ἀνέφερον ὁ κ. Καθηγητῆς, ὑπῆρχον ἀσκητήρια ἐντὸς τῶν σπηλαίων τῶν βράχων ὅπου διεβίουν ἀναχωρηταὶ μοναχοί. Ἡ ὑπαρξις τῶν ἀσκητηρίων τούτων μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ ΙΑ' αἰῶνα καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐξ εὐρεθείσης πρὸ τῆς γεφύρας τῆς

μονής τοῦ Ἁγ. Στεφάνου ἐπιγραφῆς καὶ ἐκ τοῦ Χρυσοβούλου τοῦ ἀναγεγραμμένου εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ τῆς Καλαμπάκας. Οἱ ἀσκηταὶ οὗτοι ὀργανώθησαν βαθμηδὸν εἰς Σκήτην τὴν φερομένην ὡς *Σκήτην τῶν Σταγῶν* εἰς τὸ «Χρονικὸν τῶν Μετεώρων» καὶ τὸν «βίον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου», τὰς δύο ταύτας κυρίας πηγὰς τῆς ἱστορίας τῶν Μετεώρων. Συνήρχοντο δὲ κατὰ τὸ κρατοῦν μέχρι σήμερον ἔθιμον τῶν Σκητῶν τῶν ἐν ἁγίῳ Ὄρει Κανσοκαλυβίων καὶ Ἁγίας Ἄννης εἰς κοινὸν ναόν, τὸ «*Κυριακόν*», πρὸς τέλεσιν τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Ἡ ἀκμὴ τῶν Μετεώρων συμπίπτει τὸν ΙΔ' αἰῶνα. Κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον ἐνσκηψάντων μεγάλων κινδύνων καὶ ταραχῶν εἰς τὴν Θεσσαλίαν συνεπίεζ ἀπ' ἐνὸς μὲν τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Ἀλβανῶν καὶ Βλάχων ποιμένων, τῶν Τούρκων καὶ τῶν Σέρβων, ἀπ' ἑτέρου δὲ τῆς λύμης τῶν ληστῶν καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου μεταξὺ τῶν ἐγγχωρίων κατοίκων καὶ τῶν νηλίδων, οἱ μοναχοὶ τῶν ἀσκητηρίων τῶν μετεώρων ἐνοχλούμενοι διηνεκῶς, ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσιν ἄσυλον εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ἀπροσίτων τούτων βράχων. Ἀναρριχώμενοι δὲ τῇ βοηθείᾳ σιδηρῶν ῥάβδων ἃς εἶχον ἐμπήξει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ παλαίοντες πρὸς αὐτὸν τὸν θάνατον κατὰ πᾶσαν ἀνάβασιν καὶ κατάβασιν κατώρθωσαν νὰ ἰδρῦσωσιν ἐκεῖ τὰ πρῶτα καταφύγια, τὰ ὁποῖα μετ' οὐ πολὺ ἔμελλον νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς μεγαλοπρεπῆ βυζαντινὰ μνημεῖα. Ὁ κύριος δὲ ἰδρυτὴς τῶν Μονῶν τούτων εἶναι κατ' ἐξοχὴν ὁ Ἀθανάσιος ὁ ἐπονομασθεὶς καὶ Κτήτωρ τῶν Μετεώρων, ἕτεροι δὲ ἀσκηταὶ ὁ Νεῖλος ὁ πρῶτος τῆς Σκήτεως Σταγῶν, καὶ οἱ συμμονασταὶ τοῦ Ἀθανασίου καὶ ὁ Βαρλαάμ ἰδρυσαν ἕτερα μοναστήρια. Τὴν δὲ Μονὴν τοῦ ἁγ. Στεφάνου ἐν ἡ γράφεται ἡ παροῦσα ἰδρυσεν ὁ Ἀντώνιος Καντακουζηνός. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τοῦ μον. βίου τὰ Μετέωρα ἠριθμοῦν 24 μονὰς. Ἐπὶ τουρκοκρατίας ὑπῆρχον 14. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΘ' αἰῶνος ἐσώζοντο ἐν ἐνεργείᾳ 9 μοναί. Σήμερον δὲ μόνον 4. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ εἶναι ἔρημοι οἰκιστῶν.

Κατόπιν οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὸ καθολικὸν τῆς Μονῆς ἁγ. Στεφάνου ὅπου οἱ φοιτηταὶ ἔψαλαν μελωδικώτατα ἐν χορῶ τῷ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ ἄλλους ἐκκλησ. ὕμνους. Εἶτα δὲ ὁ κ. Σωτηρίου ὠμίλησε δι' ὀλίγων περὶ τῆς τέχνης τοῦ ναοῦ τούτου ὅστις εἶναι βυζαντινοῦ ὀνυμοῦ μετὰ τριῶν τροῦλλων καὶ χορῶν ἐξεχόντων ἐξωτερικῶς κατὰ τὸ ἁγιορειτικὸν σύστημα. Ἄξια λόγου ἐν τῷ καθολικῷ τούτῳ εἶναι τὸ τέμπλον, τὸ κιβώριον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ὁ ἡγουμενικὸς θρόνος, ἅτινα εἶναι ἔργα θαυμα-

σιας ξυλογλυπτικῆς τέχνης.

Εἶτα ἐπεσκέφθησαν τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὸ σκευοφυλάκιον ὅπου φυλάσσονται λίαν ἐπιμελῶς περὶ τοὺς 72 χειρόγραφοι κώδικες καὶ ἱκανὰ τεμάχια ἁγίων λειψάνων ἐν οἷς καὶ ἡ κάρα τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ὡς καὶ τινὰ πολύτιμα ἱερὰ ἄμφια.

Ἦδη ἀκούεται τὸ πρόσταγμα τοῦ κ. Κοσμήτορος πρὸς συνέχισιν τῆς πορείας τῆς ἐπ' ἑμὲ δμάδος πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐναντι εἰς μικρὰν ἀπόστασιν κειμένης μονῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ ἐκκινουῦμαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Γ. ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ
τελειόφοιτος Θεολογίας

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

∞ Ἐγραψεν ἡ «Ἐργασία» τῆς 12 ΙV : «Τὴν περασμένην Τετάρτην, ὕστερα ἀπὸ μίαν ὀλονύκτιον συνεδρίαν τῆς Βουλῆς, ἐψηφίσθη εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα νομοσχέδια ποῦ ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν μας, τὸ «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας». Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἀποτελεῖ ἕνα ἱστορικὸν σταθμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, διότι ἡ ρευστοποίησις τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ἀνταποκρίνεται πρὸς μίαν πραγματικὴν καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην, διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ Κλήρου μας. Προθέσεις ἄλλως τε τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους εἶνε ἀπ' ἐνὸς μὲν ἡ οἰκονομικὴ περισυλλογὴ καὶ ὕλικὴ ἐνίσχυσις τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐξυγίανσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἡ ἠθικὴ ἐξύψωσις τοῦ Κλήρου ἐν γένει... Ἡ Βουλὴ ψηφίσασα τὸ νομοσχέδιον παρέσχε πραγματικὰ μίαν μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν».

∞ Ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Κύρου, διευθυντὴς τῆς «Ἐστίας», ἀφορμώμενος ἐκ τῆς ἐφετεινῆς ἐπάκτου συρροῆς τῶν χιλιᾶδων πιστῶν εἰς τοὺς ναοὺς κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα, ἐν ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν» ἐν τῇ «Ἐργασίᾳ (19 ΙV) ἐκθέτει πῶς τὸ ἴδιον φαινόμενον παρατηρεῖται ἀπὸ τετραετίας περίπου καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ : «Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἔρχεται νὰ ἀνατρέψῃ ὅλα τὰ πρόχειρα ἐκεῖνα συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα εἶχον διατυπώσῃ οἱ λεγόμενοι κοινωνιολόγοι, στηριζόμενοι εἰς τὴν παρατηρηθεῖσαν, κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη, στιγμαίαν ὑποχώρησιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθημάτος... Ὁ κάτοικος τῆς μεγαλοπόλεως διὰ νὰ μὴ ἐξετάσωμεν καθόλου τὸν ἀγρότην—ὁ ὁποῖος, ἀπορροφημένος ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, παρασυρόμενος εἰς τὴν δίνην τῆς ἐπιδιώξεως τοῦ χρυσοῦ, εἶχε λιποτακτῆσει ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἐπανῆλθεν εἰς αὐτήν, χωρὶς κανεῖς νὰ τὸν ἐξωθήσῃ, χωρὶς νὰ γίνῃ καμμία προσπάθεια καὶ καμμία προπαγάνδα πρὸς ἀνάκλησίν του. Ἀντελήφθη ὁ ἴδιος τὸ μέγα, τὸ δυσαναπλήρωτον κενόν, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφήσει εἰς τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν του ζωὴν ἡ ἔλλειψις τῆς πίστεως καὶ τῆς θρησκείας. Ἀντελήφθη ὅτι τοῦ ἔλειπε τὸ στήριγμα, τὸ ὑψηλότερον κίνητρον, ἡ ἐνθάρρυνσις εἰς τὰς στιγμὰς τῶν δισταγμῶν, ἡ παρηγορία εἰς τὰς στιγμὰς τῆς ἀπογοητεύσεως. Ἡσθάνθη

τότε βαθύτατα τὴν ἀνάγκην τῆς προσευχῆς, τῆς ἐπικοινωνίας μὲ κάτι ὑψηλότερον, τοῦ καθαρμοῦ τῆς ψυχῆς του ἀπὸ τὰς κακὰς σκέψεις καὶ τὰ ἀνόσια αἰσθήματα. Καὶ διστακτικὸς κατ' ἀρχάς, ἀποφασισμένος ἔπειτα, ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν...». Εἰς τὰς προτεγουσας τῆς Εὐρώπης εἶνε πλέον κοινὸν φαινόμενον ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλοτε ἀθέων ἢ ἀδιαφόρων ἐπιστημόνων καὶ τῶν ἐν γένει μεμορφωμένων τακτικῆ φρονησῆς τῶν ναῶν σήμερον. «Εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ εἰδικὸν αὐτὸ φαινόμενον δὲν σημειοῦται ἀκόμη. Ὁ διανοούμενος ἑλληνικὸς κόσμος δὲν ἐπανήλθεν εἰσέτι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, συγκρατούμενος ἀπὸ κάποιο ἀξιοθρήνητον αἰσθημα δειλίας καὶ ἐντροπῆς, ἀπὸ τὸν φόβον μήπως θεωρηθῆ ὡς καθυστερημένος. Καὶ αὐτὸ, διότι ἀγνοεῖ τὴν τεραστίαν ἐξέλιξιν ποῦ ἐπῆλθεν εἰς τὴν ἐπιστήμην, εἰς τὴν φιλοσοφίαν, εἰς τὴν ἐν γένει ἀντίληψιν τῆς ζωῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καὶ διότι δὲν ἀντιλαμβάνεται ὅτι πραγματικὰ καθυστερημένοι εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο χθὲς προοδευτικοὶ καὶ πρωτοπόροι. Προηγήθη ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ λαός, ὁ ὁποῖος, μὲ τὸ ἀλάθητον κριτήριόν του, ἀντελήφθη διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ποῦ εἶνε ἡ ἀλήθεια καὶ εὖρε πάλιν τὴν ὁδὸν τῆς.»

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ψευδοκομμουνισμός.

Μέριμναν περὶ συνεννοήσεως μετὰ τῶν τραπεζῶν πρὸς σωτηρίαν τῆς βιομηχανίας δὲν δεικνύουν μόνον τὰ λεγόμενα «κεφαλαιοκρατικά» κράτη, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ σοσιαλισμὸς ἢ κομμουνισμὸς, ὅπως θέλετε, ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἢ πρό τινος ὑπὸ τῶν Σοβέτ ἀναζήτησις δανείων παρὰ ξένων κεφαλαιούχων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ κομμουνισμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπάρχη ἄνευ τοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰς λέξεσιν ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἀπραγματοποιήτος ἐὰν δὲν μεταβληθῆ ριζικῶς ἢ φύσει ἢ ἀνθρωπίνῃ. Ὁ ἐπιφανὴς ὅμως Ἰταλὸς ἱστορικὸς Φερρέρο ἐτόνισε τούναντίον ὄλως: «Ὁ κομμουνισμὸς—λέγει—δὲν εἶνε τι ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν· εἶνε, ἀπ' ἐναντίας, μία τῶν θειοτέρων τῆς ἐκδηλώσεως ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἰκανὸς νὰ ἐμφορῆται ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς θυσίας». Ἀποδείξις—πραγματι—τὸ μοναστικὸν σύστημα τοῦ Χριστιανισμοῦ, διότι πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ ἰδεώδους ἀμφοτέρων, ἦτοι τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸ ἄτομον ἐλευθέρως θυσιάζει τὴν τε ἐλευθερίαν του καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν του. Ἀλλ' ἐδῶ ἀκριβῶς προδίδεται ἡ ἀχίλλειος πτέρνα τοῦ συγχρόνου ἐφηρμοσμένου κομμουνισμοῦ: λείπει ἀπὸ αὐτὸν τὸ «πνεῦμα τῆς θυσίας». Παρέχει εἰς τὸν ἐργάτην τὰ εὐεργετήματα τῆς κεφαλαιοκρατίας: πλοῦτη, ἀπολαύσεις, δύναμιν, κατὰ τρόπον πολὺ εὐκολώτερον ὅταν δὲ συγκεντρώσῃ εἰς τὰς χεῖράς του τὴν ἐξουσίαν, δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις του μόνον στρεφόμενος πρὸς τοὺς κεφαλαιοκράτας, ἀπλῶς ἀντιστρέ-

φῶν τοὺς ὄρους: γίνεται αὐτὸς κεφαλαιοκράτης, μεταβάλλων τοὺς ἀντιπάλους του εἰς προλεταριάτον. Ἐντεῦθεν αἱ τεράστια εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀντικεφαλαιοκρατῶν περιουσίαι ἐκ συλλήσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ληστευομένων. Ἐφ' ὅσον οἱ πτωχοὶ καὶ ἐνδεεῖς ἔχουν ὡς ἰδεῶδες τῶν τὸ τρώγειν, τὸ πίνειν καὶ τὸ ἐνδύεσθαι ὅπως οἱ πλοῦσιοι, καὶ τὸ διασκεδάζειν εἰς τοὺς κινηματογράφους—αὐτὸ γίνεται ἐν τῇ σημερινῇ κομμουνιστικῇ Ρωσίᾳ—ἐπὶ τοσοῦτον, λέγει ὁ Φερρέρο ἡ κεφαλαιοκρατία θὰ εἶνε ὁ κύριος ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὁ σοσιαλισμὸς ὁ ὑπηρέτης του. Τίποτε δὲν θὰ δυνηθῆ ποτε νὰ διασειῇ τὴν κεφαλαιοκρατίαν, εἰ μὴ μόνον μία ἀσκητικὴ κίνησις τῶν μεγάλων λαϊκῶν μαζῶν, ἀπομακρύνουσα αὐτὰς ἀπὸ τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τῆς ἀσωτείας τῶν πλουσιῶν. Μία τοιαύτη κίνησις θὰ ἦνε διὰ τὰς μεγάλας κεφαλαιοκρατικὰς ἐπιχειρήσεις ὅπως ἐν τρῆμα εἰς τὸ ἀερόστατον θὰ τὰς καταρρίψῃ ἀμέσως.

Τομώτερος ὑπὲρ μάχαιραν...

Ἄς σημειθῆ καὶ τοῦτο τὸ ἀστεῖον ἐκ τῶν ποιητικῶν μέτρων, τὰ ὅποια οἱ μπολσεβίκοι ἐπενόησαν πρὸς ὑπονόμευσιν καὶ ἐκρίζωσιν τῆς θρησκείας. Ὁ ἄθεος «πυρήνας» τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱατρικῆς σχολῆς τῆς πόλεως Χάλμπερστατ ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ σχηματίσῃ «κύκλον ἀντιαμοιολογικόν», τοῦ ὁποῖου τὰ μέλη θὰ ἐπεδίδοντο εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀγ. Γραφῆς ἐπὶ τῷ μοναδικῷ σκοπῷ νὰ κρατῶσι σημείωσιν τῶν δῆθεν ἀσθενῶν αὐτῆς μερῶν, τῶν ἀντιφάσεων, τῶν ἀφελῶν ἐκφράσεων κλ. ὅπως καταρρίψωσι τὸν κύρον αὐτῆς κατὰ τρόπον ὥστε «νὰ μὴ μείνῃ λίθος ἐπὶ λίθου». Τὸ μέτρον τοῦτο ἐθεωρήθη τελεσφορώτατον καὶ διὰ τοῦτο ἀνεμένοντο ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ πολλά. Παρ' ἐλπίδα ὅμως τὰ πολλὰ ταῦτα οὔτε ὄλγιστοι ἀπεδείχθησαν. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐγχείρημα, παραδόξως διὰ τοὺς ἀφελεῖς ἐπιχειρηματίας, ἀπέληξεν εἰς τὰ ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Πρὸς τῆς ἀπροσδοκῆτου ταύτης ἐκβάσεως τοῦ κατὰ τὴν ἀγίαν Γραφῆς μένους τοῦ «ἀντιθρησκευτικοῦ κύκλου» τὸ τοπικὸν κομιτᾶτον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀθῆνῶν ἠναγκάσθη νὰ προβῆ ἐν τάχει εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ «κύκλου», διότι, ὡς λέγεται ἐν τῇ ἀποφάσει, «τὰ μέλη αὐτοῦ ἐκινδύνουν, σπουδάζοντα τὴν ἀγ. Γραφήν, ἐπαναχθῶσιν εἰς τὴν θρησκείαν». Ἄς ἀναμεινωμῶν τώρα κανὲν νέον στρατήγημα κατὰ τῆς ἀγίας Γραφῆς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὔτινες ἀγνοοῦσιν, ἢ λησμονοῦσιν ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶνε «ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ δεικνύμενον ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν...».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας αὐτῆς τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, 8 Μαΐου.

— Ὑπὸ τοῦ τοποτηρητοῦ τῆς ἱ. Μητροπόλεως Φωκίδος ἀνεκρινώθη τῇ ἱ. Συνόδῳ ὁ διορισμὸς τοῦ ἱερομ. Γερμανοῦ Κυριαζῆ ὡς προσωρινοῦ Συμβούλου τῆς ἱ. μονῆς Βαρνακώβης, ἀντὶ τοῦ παρατηθέντος Ἱγνατίου Καρανδρέου μοναχοῦ.

— Παρὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας καὶ Σπετσῶν ἀνεκρινώθη τῇ ἱ. Συνόδῳ ὁ θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἱ. μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀνδρέου Παρίση.

— Ἐχορηγήθη μηνιαία ἀπουσίας ἄδεια διὰ τὰ λουτρά Λαγκαδᾶ καὶ Λουτρακίου τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἰωακείμ.

— Ἐπίσης ἐχορηγήθη ἄδεια 25 ἡμερῶν ἀπουσίας τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Ἀρδαμερίου Καλλινίκῳ πρὸς μετάβασιν αὐτοῦ εἰς Αἰδηψόν.

— Τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Ἱερισσοῦ καὶ Ἀγ. Ὁρους Σωκράτῃ ἐχορηγήθη ἀπουσίας μηνιαία διὰ ΚΠολιν, λόγῳ ἰδιωτικῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων.

— Ἀφικοντο εἰς Ἀθήνας ἐπ' ἄδειᾳ οἱ σεβ. μητροπολίται Μυτιλήνης Ἰακώβος καὶ Χαλκίδος Γρηγόριος.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἀνεχώρησεν ἐκ Πατρῶν δι' Ἀμερικὴν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας Λαμασκηνός, παραλαβὼν ἐν τῇ συνοδείᾳ αὐτοῦ τὸν Πανος. Ἀρχιμανδρίτην Προκόπιον Καλλιωνίτην, ὡς Ἐξάρχος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς ῥύθμισιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος Ἀμερικῆς.

— Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ὁ σεβ. μητροπ. Τρίκης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπος ἐνεργήσας ἔρανον ὑπὲρ τῶν φυλακισμένων συνέλεξε τὰ ἀκόλουθα ποσά: Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης δρ. 1000.—Δῆμος Τρικκαίων 1000.—Ἱ. Μ. Μετσώρου 1000.—Ἱ. Μ. Ἀγ. Τριάδος 500.—Ἱ. Μ. Βαρλαάμ 300.—Τράπεζα Ἀθηνῶν 500.—Ἀλ. Βαμβέτσος ἀντὶ μνημοσύνου τοῦ πατρὸς καὶ πάππου του 1500.—Σάργ. Τεγόπουλος 500.—Ἐκ περιφορᾶς δίσκου τῶν ναῶν τῆς πόλεως 2855.—ἐν ὄλφ 10155. Ἐν συνεννοήσει δὲ καὶ μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἐμερίμνησε διὰ τὴν προμήθειαν ἄρτων ὥστε νὰ λάβῃ ἕκαστος τῶν κρατουμένων ἀνὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὀκτὼν κρέατος καὶ μίαν λαμπάδα. Μεθ' οὗ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀντισαγγελέως κ. Τριανταφύλλου, τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς κ. Παπαντωνάκη καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ «Θάρρους» κ. Κλειδωνοπούλου μετέβη εἰς τὰς ἐν Τρικάλαις ποινικὰς φυλακὰς ἐνθα κρατοῦνται 130 ἐν ὄλφ ὑποδικοκατάδικοι. Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε πρὸς αὐτοὺς στοργικώτατα ἀναπτύξας εἰς γλώσσαν εὐληπτον τὸ «ἀγαπάτε ἀλλήλους» διένειμε δὲ εἰς αὐτοὺς ὑπὲρ τὰ τριακῶσια αὐτὰ κόκκινια (ἐκτὸς τῆς εἰσφορᾶς του) καὶ ἀνὰ ἓν κηρίον καὶ ἔδωκεν ἐντολήν εἰς ἓνα ἐφημέριον τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου νὰ τελέσῃ τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν λειτουργίαν εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῶν φυλακῶν καὶ κοινωνήσῃ τοὺς θέλοντας. Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος κατέβαλεν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῶν φυλακῶν τὴν ὀφειλὴν δύο προσωποκρατου-

μένων διὰ χρέη, οἱ ὅποιοι καὶ ἀπεφυλακίσθησαν. Εἰς τοὺς ἀποφυλακισθέντας ἐδόθη καὶ βοήθημα 200 δρ. διὰ ναυλὰ των.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος «Πανάγιος Τάφος» κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἀπέστειλε εἰς τὰ ὄρφανά τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης ἀνὰ μίαν θερινὴν ἐνδυμασίαν. Ὁ δὲ Σύλλογος «Ἀγάπη» διάφορα τρόφιμα. Ὁ κ. Ἱ. Ἡλιάσκος ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης τοῦ ἐν ΚΠόλει ἀποβιώσαντος ἀειμνήστου Ἀλεξ. Γεωργιάδου, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἀνὰ δραχμὰς 13.725 ἢτοι ἐν συνόλῳ 27.450 ὑπὲρ τοῦ Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης. Τὴν 3ην Μαΐου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος υπέγραψε τὸ συμβόλαιον ἀγορᾶς οἰκοπέδου ἐν Πειραιεὶ πρὸς ἀνεγερσιν τοῦ κτιρίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀγίου Γεωργίου. Διὰ Π. Διατάγματος ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἀσύλου τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος. Ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἕξ εἰσφορᾶς τῶν Ἀχέπανς δρ. 10.000 ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου, ὡσαύτως ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀγ. Ἀνδρέου τὸ μὲν Ὑπουργεῖον Παιδείας δρχ. 50.000 τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δρχ. 10.000.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀπὸ 30 Ἰουνίου—10 Ἰουλίου ὁργανώσῃ ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ Σόφιας σειρὰν μαθημάτων πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ποιμαντορικῶν καὶ θεολογικῶν γνώσεων τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου. Τὰ θέματα, τὰ ὅποια θὰ διαπραγματευθῶσιν οἱ ὁρισθέντες ὁμιληταὶ Καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλοι πανεπιστημιακῆς μορφώσεως κληρικοὶ θὰ εἶνε τὰ ἀκόλουθα: Βουδδισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς Ἀπολογητικὸς καταρτισμὸς τοῦ ἱερέως. Προσωπικὰ προσόντα τοῦ ποιμένου. Ὁ ποιμὴν ἐν τῇ ἐνορίᾳ. Ὁ ποιμὴν ὦ, κήρυξ τοῦ θεοῦ λόγου. Ὁ ποιμὴν ὡς καθηγητῆς. Ἡ ὀρθοδοξία, ἡ ἑτεροδοξία καὶ αἱ αἱρέσεις. Ὁ χριστιανισμὸς καὶ τὸ κοινωνικὸν ζήτημα. Ἡ Π.Δ. καὶ ἡ σύγχρονος κριτικὴ. Πίστις καὶ γνώσις. Μετὰ τὸ πέρας θὰ ἐπακολουθήσῃ κοινὸν γεῦμα, μεθ' οὗ θὰ γείνη συζήτησις περὶ τῆς ἡσματικῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πράξεως καὶ περὶ διαφόρων ἄλλων ζητημάτων, τὰ ὅποια ἤθελον προκαλέσει τὰ θέματα τῶν διδασθέντων μαθημάτων. Κατὰ τὸ διάστημα τούτων ἱερεῖς θὰ τελετουργῶσιν ἐκ περιτροπῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς καθ' ἑκάστην ἑσπέραν καὶ πρωΐαν κατὰ τὸν ὄρθρον, κατὰ δὲ τὴν λειτουργίαν θὰ συλλειτουργῶσι πάντες ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν Καθηγητῶν των.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Προσεχῶς θὰ συνέλθῃ ἐν Καρχηδόνι τὸ ἐτήσιον Συνέδριον τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἡ ἐκλογὴ τῆς πόλεως ὀφείλεται εἰς τοὺς ὀνομαστοὺς αὐτῆς ἐν τῇ ἰσογίᾳ ἁγίους καὶ μάρτυρας, προβλέπεται ὅμως ὅτι δὲν θὰ παρατηρηθῇ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ τὸ πολυάνθρωπον τῶν μελῶν, τὰ ὅποια διέκρινον τὸ περυσινὸν

ἐν Μελβούρνη Συνέδριον τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ τὰ ἄλλα ἐν Σικάγῳ καὶ Μονρεάλ προσυγκροτηθέντα.

—'Αφ' ἧς ὁ Πάπας ἀνέκτησε τὸ ἔστω καὶ σκιάδες κοσμικὸν κράτος, τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Βιτικανοῦ «Ρωμαῖος Παρατηρητῆς» («Osservatore Romano») μετατράπη, ὡς ἦτο ἀκόλουθον, εἰς ὄργανον ξένου καὶ ἀνεξαρτήτου κράτους. Κατὰ ταῦτα, δὲν ὑπάγεται πλέον εἰς τὰς περὶ τύπου διατάξεις τῆς ἰταλικῆς νομοθεσίας. Ἄλλως τε εἶνε γνωστὴ ἡ σφοδρὰ πολεμικὴ, τὴν ὁποίαν ὁ «Παρατηρητῆς» διεξήγαγε κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους ἐν τῷ ζητήματι τῆς ὑπὸ τοῦ τελευταίου «μονοπωλήσεως» τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς νεολαίας, τὴν ὁποίαν ἤξιωσαν ταυτοχρόνως τὸ Βατικανὸν καὶ τὸ ἰταλικὸν κράτος. Οὕτω παρατηρεῖται τὸ παράδοξον ἐκ πρώτης ὄψεως φαινόμενον, κατὰ τὸ ὅποιον ἐν μέσῳ Ἰταλίᾳ ἡ μόνη κατὰ κυβερνητικοῦ μέτρου ἢ κυβερνητικῆς ἀντιλήψεως ἀντίδρασις, εἰ καὶ λίαν μετριοπαθῆς καὶ ἀρετὰ διπλωματικὴ ἐκ λόγων σκοπιμότητος, ἐμφανίζεται ἐκ μέρους μόνον τοῦ «Osservatore Romano». Ἡ ἀντίδρασις ὅμως αὕτη ἤρκεσεν ὅπως τὸ παπικὸν δημοσιογραφικὸν ὄργανον καταστῆ τόσον δημοφιλὲς ὅσον οὐδέποτε εἶχεν ἐλπίσει ἢ διάδοσις δ' αὐτοῦ τόσον ηὐξήθη, ὥστε, γινόμενον ἀνάγκαστον ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδοσὴν του, ἐξαντλεῖται εἰς ὀλίγου χρόνου διάστημα.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Ἐκκλησία Νορβηγίας ἐφορτᾷ ἐν Trondhjem τὴν ἐννεακοσιαστὴν ἐπετηρίδα ἀπὸ τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῆς Νορβηγίας ὑπὸ τοῦ ἁγ. Olaf. Τὸ γεγονός θὰ πανηγυρισθῆ δι' ἐορτασμῶν θρησκευτικοῦ ἔθους καὶ ἐθνικοῦ χαρακτήρος ἀπὸ τῆς 27 προσεχοῦς Ἰουλίου μέχρι τῆς 3 Αὐγούστου. Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐβδομάς θὰ λάβῃ τὸ ὄνομα «Ἐβδομάς τοῦ ἁγ. Ὀλάφ».

—Περὶ φθίνοντα τὸν παρελθόντα Μάρτιον Πρωθιεράρχης (Primate) τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐκκλησίας ἐξελέγη ὁ Σεβ. Δρ Ἰάκωβος De Wolf Perry, τῆς

Rhode Island, εἰς διαδοχὴν τοῦ Ἐπισκόπου Σικάγου Καρόλου P. Anderson ἀποθανόντος κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον. Ὁ νεοεκλεγείς ἱεράρχης εἶνε γνωστὸς ὡς συντηρητικὸς.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βέβηλοι κενοφωνίαί τοῦ κ. Ν. Λούβαρι. Ὑπόμνημα πρὸς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ Μητροπολίτου Παροναξίας Ἱεροθέου. Ἀθήναι 1930.

Ἐν τῷ Ὑπομνήματι τούτῳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Παροναξίας ἐλέγχει τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Λουβάρεως ἀναπτυχθείσας ἰδέας ἐν σειρά ἄρθρων δημοσιευθέντων κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα ἐν τῇ «Πρωίᾳ», ὡς ἀνατρεπτικὰς τῆς πίστεως εἰς τὴν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀνααιρετὰ ἐπιχειρήματα αὐτοῦ, δι' ὧν μάτην προσπαθεῖ ὁ κ. Λούβαρις νὰ παραστήσῃ τὸν Χριστιανισμὸν προῖόν φυσικῆς ἐξελιξέως τῆς θρησκευτικῆς ἰδέας. Ζητεῖ δὲ ὁ Σεβ. Παροναξίας τὴν ἐπέμβασιν τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου συμφώνως πρὸς ρητὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἐκκλησίας.

Δημητρίου Π. Πασχάλη, Ἡ Ἄνδρος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, μετ' ἀνεκδότων ἐγγράφων. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑθνικῆς Ἐκατονταετηρίδος. Ἐκδίδεται διὰ τὴν Πάνην Λεων. Θρ. Βογιατζίδου. Ἀθήναι 1930.—Ἐργον κατὰ τοῦτο σπουδαιότατον τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρὸς ἱστορικοῦ τῆς Ἄνδρου, ἐπαξίως διαιωνίζον ἐν τῶν ἐκπαλοτέρων κατορθωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἰς τὸ ὅποιον οὐχὶ τῆς μικροτέρων συμβολῆν παρέσχεν ἡ καλὴ νῆσος.

Ἰωάννου Θεοδορακοπούλου, Σχολαστικισμὸς καὶ φιλοσοφικὴ κριτικὴ Ἐκτακτοῦ τεύχους τοῦ «Ἀρχαίου Φιλοσοφίας καὶ Θεωρίας τῶν Ἐπιστημῶν». Ἐκδοτικὸς Οἶκος «Ἀκαδημαϊκόν». Ἀθήναι 1930.

Καθ. Ἀδαμαντίου Ν. Διαμαντοπούλου, Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ Ἐκατονταετηρίδι (1830—1930) Λόγος Πανηγυρικός ἐν τῷ Ἀρσακείῳ Ἀθηνῶν. Ἀθήναι 1930.—Παρὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν λόγων, οὓς μέχρι τοῦδε ἐνέπνευσε τὸ μεγαλοῦς γήμα τῆς ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1821, τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο γεγονός ἀποδεικνύεται ἀκόμη τόσον ἀνεξάντλητον εἰς ἐμπνεύσεις, ὥστε ἡ διανοητικὴ ὀξύδρακεια καὶ ἡ εὐφυΐα ἰκανότης νὰ δύναται νὰ ἐκφύγῃ τὰς κοινοτοπίας. Τὸ αὕτη πρωτοτυπία διακρίνει καὶ τὸν λόγον τοῦτον, τὸ ὅποιον εὐχαρίστως θὰ ἀναγνώσωσιν ὄχι μόνον αἱ δι' ἐλέγθη ἄρσακείαδες.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Θήρᾳ ἱεράς μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως οἱ ἐν ταῖς Κοινότησι Καλλίστης καὶ Ἐμπορείου Θήρας, κείμενοι ἄγροί καὶ ἀμπελώνες τῆς ἱεράς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 4ην Μαΐου ἡμέραν Κυριακὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Θήρας καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἱ. μονῆς Ἁγίου Νικάνωρος προκηρύσσει ὅτι, ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τέσσαρας ἡμίονους τῆς Μονῆς ἐτῶν 3—

τοῦ ἐνὸς θῆλος καὶ τῶν τριῶν ἀρρένων. Ἡ δημοπρασίαν γενήσεται ἐν Γρεβνεοῖς καὶ ἐν τῷ εἰθιμῆν τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν (πλατεία ἀγορᾶς) τῇ 18 Μαΐου ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 π.μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Γρεβνῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Μονῆς καὶ τῆς Μητροπολιτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ δημοπρασία αὕτη ἐνεργηθήσεται κατὰ τὸν ὅρον τῆς δημοπρασίας καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρους ἧς ἀντίγραφον ἐδίδεται παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Κοζάνης κ. Δ. Πράσινου ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Τύποις «Φοίνικες» Ὁδὸς Σταδίου 44 — Ἀθήναι

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

<p>ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου</p>	<p>ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ † ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ † ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΘΕΟΔ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΕΠΙΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ</p>	<p>ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΜΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΝΑΟΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΔΡΧ. ΝΑΟΝ ΧΩΡΙΩΝ 60. ΙΕΡΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ</p>
---	---	---

Διευθυνσις Συντάξεως: Μοσχονησίω 12α. — Διευθ. Διαχειρίσεως καὶ Διεκπεραιώσεως: Μέγ. Ἀρχιεπ. ὁδ. Φιλοθέης